EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أحكام التعامل مع غير المسلمين

Aḥkām at-taʿāmul maʿa ghayr al-muslimīn

RELAȚIILE CU NEMUSULMANII

Ṣāliḥ ibn Fawzān
al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Relațiile cu nemusulmanii

Rânduieli și principii

أحكام التعامل مع غير المسلمين

Aḥkām at-taʿāmul maʿa ghayr al-muslimīn

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: أحكام التعامل مع غير المسلمين
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Aḥkām at-taʿāmul maʿa ghayr al-muslimīn. Pregătită pentru publicare de Fahd ibn Ibrāhīm al-Fuʿaym. Dār Kunūz Ishbīliyā, ediția I, 1430 H / 2009.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Prefață 1
1 Monoteismul și chemarea la Allah 2
2 Chemarea la Islam, legămintele și ocrotirea vieții 13
3 Bunătatea, dreptatea și relațiile îngăduite 19
Glosar 26
Bibliografie 27
Indice 28

Prefață

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea fie asupra celui mai nobil dintre profeți și trimiși, Profetul nostru Muḥammad, precum și asupra familiei și companionilor săi; asupra lui fie cele mai alese binecuvântări și salutări de pace.

În cele ce urmează: Legea noastră islamică este desăvârșită și cuprinzătoare. Ea a stabilit regulile și temeliile relațiilor musulmanilor cu Stăpânul lor, dintre ei înșiși și, de asemenea, cu nemusulmanii. Au fost revelate versete și au fost transmise hadithuri privitoare la relațiile cu aceștia. Odată cu întinderea lumii islamice prin cuceririle musulmane, învățații s-au îngrijit să lămurească rânduielile acestor relații și felul în care se desfășoară ele în comerț, în justiție și în celelalte tranzacții.

Printre învățații vremii noastre se află eruditul shaykh doctor Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān, membru al Consiliului Marilor Învățați și al Comitetului Permanent pentru Emiterea Fatwalelor. El — Allah să-l ocrotească — a ținut o prelegere intitulată *«Rânduielile relațiilor cu nemusulmanii»* și mi-a îngăduit s-o pregătesc și s-o redactez pentru publicare.

În încheiere, Îl rog pe Allah să facă această lucrare folositoare și să-l răsplătească pe shaykhul nostru cu cea mai bună răsplată.

Fahd ibn Ibrāhīm al-Fuʿaym

1 Monoteismul și chemarea la Allah

Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor, iar sfârșitul cel bun este al celor evlavioși. Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi și asupra celor care îi urmează în bine. În cele ce urmează:[1] Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a creat făpturile pentru a-L adora, după cum a spus Cel Preaînalt:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ﴾

Nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru a Mă adora. Nu voiesc de la ei niciun mijloc de trai și nici nu voiesc să Mă hrănească.

Coran 51:56–57[2]

1 La originea acestei cărți se află prelegerea «Rânduielile relațiilor cu nemusulmanii», ținută de shaykhul doctor Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān în moscheea Custodelui celor Două Moschei Sfinte, regele Fahd ibn ʿAbd al-ʿAzīz — Allah să aibă milă de el —, în orașul Jāzān, la 2/2/1429 H.

2 Coranul, 51, versetele 56–57.

Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a creat făpturile pentru a-L adora, fără să aibă nevoie de ele sau de adorarea lor, fiindcă El nu are nevoie de ele. Ele sunt însă cele care au nevoie de Allah. Prin adorarea Lui, ele se apropie de Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, iar El le cinstește și le dăruiește binefaceri în această lume și în Viața de Apoi. Adorarea lor este, așadar, spre propriul lor bine. În ceea ce-L privește pe Allah, Cel Măreț și Preaînalt, El nu are nevoie de ele:

﴿إِن تَكْفُرُوٓاْ أَنتُمْ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ حَمِيدٌ﴾

Dacă voi și toți cei de pe pământ ați fi nerecunoscători, Allah este cu adevărat Cel Lipsit de orice nevoie, Cel Vrednic de laudă.

Coran 14:8[3]

3 Coranul, 14, versetul 8.

El a creat făpturile pentru a-L adora și le-a sădit în fire această înclinație. Fiecare făptură se îndreaptă, prin firea sa înnăscută, către Allah, Creatorul său. Cel Preaînalt a spus:

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟ دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾

Îndreaptă-ți fața către religie, ca dreptcredincios, potrivit firii pe care Allah a sădit-o în oameni. Nu este schimbare în creația lui Allah. Aceasta este religia dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu. Întoarceți-vă la El, temeți-vă de El, împliniți rugăciunea și nu fiți dintre politeiști, dintre cei care și-au dezbinat religia și s-au împărțit în grupări, fiecare grupare bucurându-se de ceea ce are.

Coran 30:30–32[4]

Profetul ﷺ a spus: «Fiecare copil se naște cu firea înnăscută; apoi părinții săi îl fac evreu, creștin ori zoroastrian».[5]

Într-un hadith qudsī, Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a spus: «I-am creat pe robii Mei dreptcredincioși cu toții, însă diavolii au venit la ei și i-au abătut de la religia lor».[6]

4 Coranul, 30, versetele 30–32.

5 Relatat de al-Bukhārī (1385).

6 Relatat de Muslim (2865).

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a creat făpturile pentru a-L adora și le-a sădit în fire această înclinație. Prin firea lor, ele se îndreaptă către Allah, Cel Măreț și Preaînalt. Diavolii dintre oameni și djinni strică însă această fire printr-o creștere rea, începând cu părinții: *«Părinții săi îl fac evreu, creștin ori zoroastrian»*. Tot astfel, cei care cheamă la rătăcire strică firea care fusese bună și primitoare a binelui, prefăcând-o într-o fire rea și abătută.

Allah, Cel Măreț și Preaînalt, l-a creat pe Ādam, părintele omenirii, și l-a făcut profet căruia i-a vorbit. El Îl adora pe Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, recunoscând unicitatea Lui, dreptcredincios și închinându-I adorarea numai Lui. Fiii și urmașii săi l-au urmat, vreme de zece generații, în religia părintelui lor Ādam, după cum a amintit ʿAbd Allāh ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de ei amândoi. Ei urmau religia adevărată și Îl adorau numai pe Allah, fără să-I asocieze nimic. Cel Preaînalt a spus:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ﴾

Oamenii erau o singură comunitate. Allah i-a trimis apoi pe profeți ca vestitori de bine și avertizori și a pogorât împreună cu ei Cartea cu adevărul, ca să judece între oameni în privința lucrurilor asupra cărora nu se înțelegeau.

Coran 2:213[7]

7 Coranul, 2, versetul 213.

Oamenii erau o singură comunitate, urmând religia adevărată. Între ei nu erau dezbinări sau neînțelegeri. Mai apoi însă s-au dezbinat, după cum se spune în celălalt verset:

﴿وَمَا كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَٱخْتَلَفُوا۟﴾

Oamenii nu erau decât o singură comunitate, apoi s-au dezbinat.
Coran 10:19[8]

8 Coranul, 10, versetul 19.

Când s-a ivit această dezbinare? Ea s-a ivit în neamul lui Nūḥ. La început, ei urmau religia adevărată și aveau între ei învățați și oameni care chemau la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Allah a hotărât însă ca niște bărbați drepți și învățați dintre ei să moară în același an. Oamenii le-au simțit lipsa și s-au întristat pentru ei. Diavolul a venit atunci, folosindu-se de acest prilej, și le-a spus: *„Faceți chipuri ale acestor oameni drepți și așezați-le în locurile unde vă adunați, ca să vă amintiți de starea lor și să vă însuflețiți pentru adorare”*. Acesta a fost sfatul diavolului pentru fiii lui Ādam. El le-a înfățișat frumos această faptă, spunând că prin ea își vor aminti de acei oameni drepți și le vor urma pilda atunci când le vor privi chipurile. Au făcut, așadar, chipurile lor și le-au așezat în acest scop. Încă aveau între ei învățați, iar diavolul nu a putut să meargă mai departe cu vicleșugul său. A așteptat până când învățații rămași au murit și a venit o nouă generație de neștiutori, fără învățați printre ei. Cunoașterea a fost ștearsă ori uitată. Diavolul a venit a doua oară și le-a spus: *„Părinții voștri nu au așezat aceste chipuri decât ca să le adore și să ceară prin ele ploaia”*. Le-a înfățișat frumos adorarea lor, iar ei le-au adorat în locul lui Allah, Preaputernicul și Mărețul. Atunci s-a ivit politeismul, religia lui Ādam a fost schimbată și asocierea altora cu Allah a apărut pe pământ. Allah l-a trimis pe profetul Său Nūḥ să-i cheme la El, la adorarea Lui pe care o urmau părinții și strămoșii lor. I-a chemat să se întoarcă la adorarea lui Allah. Politeismul prinsese însă rădăcini în inimile lor, iar ei au stăruit în adorarea acestor chipuri, spunând:

﴿وَقَالُواْ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا وَقَدْ أَضَلُّواْ كَثِيرًا﴾

Au spus: „Nu-i părăsiți pe zeii voștri! Nu-i părăsiți nici pe Wadd, nici pe Suwāʿ, nici pe Yaghūth, nici pe Yaʿūq și nici pe Nasr!". Ei i-au rătăcit pe mulți.

Coran 71:23–24[9]

Aceasta este istoria ivirii politeismului printre fiii lui Ādam. Atunci oamenii s-au împărțit în credincioși și necredincioși. Cei care i-au urmat pe trimiși și au crezut în ei au rămas la credință, la recunoașterea unicității lui Allah și la urmarea trimișilor. Cei care nu i-au ascultat pe trimiși și li s-au împotrivit au trecut de partea politeismului și a necredinței. Din acel timp, oamenii s-au împărțit în credincioși și necredincioși. Din mila Sa, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, nu i-a părăsit însă pe robii Săi, ci i-a trimis pe trimiși unul după altul, chemându-i pe oameni să recunoască unicitatea lui Allah și învățându-i religia Islamului. Allah a continuat să trimită mesageri la neamuri, până a venit vremea Profetului nostru Muḥammad ﷺ, pecetea profeților și înaintestătătorul trimișilor. Allah l-a trimis la toți oamenii. Profeții de dinaintea lui erau trimiși fiecare numai la neamul său, în timp ce Profetul nostru ﷺ a fost trimis la toți oamenii, ca vestitor de bine și avertizor:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

Nu te-am trimis decât la toți oamenii, ca vestitor de bine și avertizor.

Coran 34:28[10]

9 Coranul, 71, versetele 23–24.

10 Coranul, 34, versetul 28.

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ﴾

Nu te-am trimis decât ca milă pentru lumi.
Coran 21:107[11]

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا﴾

Spune: „O, oameni! Eu sunt Trimisul lui Allah către voi toți”.
Coran 7:158[12]

Bunătatea și harul lui Allah față de robii Săi nu au încetat. El nu i-a lăsat pradă diavolilor dintre oameni și djinni, ci i-a trimis pe mesageri și a pogorât Cărțile. Ultimul dintre trimiși a fost Muḥammad, Trimisul lui Allah și pecetea profeților. Islamul cu care a venit el este ultima dintre religiile revelate și religia tuturor oamenilor, până când Allah va moșteni pământul și pe cei aflați pe el. Atunci când oamenii s-au împărțit în credincioși și necredincioși, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a trimis pe mesageri ca să-i cheme să se întoarcă la adorarea Lui și să lase adorarea oricui altcuiva:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ﴾

Nu am trimis înaintea ta niciun mesager fără să-i revelăm: „Nu există nicio divinitate în afară de Mine, așadar adorați-Mă!”.
Coran 21:25[13]

11 Coranul, 21, versetul 107.
12 Coranul, 7, versetul 158.
13 Coranul, 21, versetul 25.

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a statornicit rânduieli potrivit cărora musulmanul se poartă cu nemusulmanul. Aceste rânduieli rămân în vigoare până în Ziua Învierii. Primul lucru în relația musulmanului cu necredinciosul este chemarea la Allah: chemarea nemusulmanilor la Islam și la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spre binele și călăuzirea lor, ca să fie fericiți în această lume și în Viața de Apoi. Allah, Cel Măreț și Preaînalt, i-a spus Profetului nostru Muḥammad ﷺ:

﴿ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ وَٱلۡمَوۡعِظَةِ ٱلۡحَسَنَةِ ۖ
وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ
عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ﴾

Cheamă la calea Stăpânului tău cu înțelepciune și îndemn frumos și discută cu ei în felul cel mai bun. Stăpânul tău îi cunoaște cel mai bine pe cei care s-au abătut de la calea Sa și îi cunoaște cel mai bine pe cei călăuziți.

Coran 16:125[14]

14 Coranul, 16, versetul 125.

Preaslăvitul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ بِإِذۡنِهِۦ وَسِرَاجٗا مُّنِيرٗا﴾

O, Profetule! Noi te-am trimis ca martor, vestitor de bine și avertizor, ca unul care cheamă la Allah, cu îngăduința Sa, și ca făclie luminoasă.

Coran 33:45–46[15]

﴿قُلۡ هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ﴾

Spune: „Aceasta este calea mea: chem la Allah întemeiat pe cunoaștere limpede, eu și cei care mă urmează. Preaslăvit fie Allah! Eu nu sunt dintre politeiști”.

Coran 12:108[16]

El ﷺ a chemat, așadar, la Allah după cum i se poruncise. Au răspuns chemării cei pentru care Allah hotărâse fericirea, iar alții i s-au împotrivit. Allah a statornicit rânduieli pentru musulman și rânduieli pentru nemusulman. Prima dintre ele este chemarea la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Nu-i lăsăm, așadar, pe nemusulmani în necredința și politeismul lor, ci avem datoria să-i chemăm la Allah, spre binele și călăuzirea lor. Îi chemăm la Allah, iar aceasta este o îndatorire care rămâne până în Ziua Învierii.

15 Coranul, 33, versetele 45–46.

16 Coranul, 12, versetul 108.

Chemarea la Allah se numără printre cele mai însemnate îndatoriri. Ea reprezintă o binefacere pentru omenire, fiindcă prin ea Allah îi scoate pe cei pe care îi voiește din întuneric la lumină:

﴿كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ﴾

Aceasta este o Carte pe care ți-am pogorât-o ca să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină, cu îngăduința Stăpânului lor, pe calea Celui Atotputernic, Celui Vrednic de laudă: Allah, Căruia Îi aparține tot ce este în ceruri și pe pământ.

Coran 14:1–2[17]

17 Coranul, 14, versetele 1–2.

2 Chemarea la Islam, legămintele și ocrotirea vieții

Aceasta este o mare îndatorire a noastră față de nemusulmani: să-i chemăm la Allah, la intrarea în Islam, la părăsirea necredinței și a politeismului și la întoarcerea la adorarea lui Allah, pentru care au fost creați și în care se află fericirea, izbânda și îndreptarea lor. Chemarea la Allah rămâne în vigoare până în Ziua Învierii. Ea este o obligație a musulmanilor, o obligație colectivă: dacă o împlinește un număr îndestulător dintre ei, păcatul nu mai apasă asupra celorlalți; dacă este părăsită cu totul, toți musulmanii păcătuiesc prin lăsarea acestei îndatoriri.

După chemarea la Allah, cel care crede în El, primește chemarea și devine musulman s-a întors la buna judecată și la ceea ce este drept. S-a izbăvit de necredință și politeism și s-a salvat de Foc. Îi chemăm, așadar, pentru binele și călăuzirea lor și pentru a-i scoate din întuneric la lumină, împlinind porunca Stăpânului nostru, Preaslăvitul și Preaînaltul. Pe cel care răspunde chemării îl primim: devine fratele nostru, este dintre noi și noi suntem dintre ai lui. Cel care refuză și nu primește chemarea se încadrează într-una dintre două categorii.

Prima categorie: omul a cărui necredință se răsfrânge numai asupra lui. El nu cheamă la necredință ori la politeism, ci acestea rămân numai în propria sa persoană. Un asemenea om este lăsat în pace: de pildă, bătrânul foarte înaintat în vârstă, copilul mic, femeia și călugării din chiliile lor. Ei au ales necredința pentru ei înșiși, fără s-o răspândească pe pământ și fără să cheme la ea. Nu se atentează la ei, fiindcă nu există temerea că ar răspândi necredința și rătăcirea, iar răul lor se limitează la ei înșiși. Noi nu avem puterea de a-i călăuzi:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ﴾

Tu nu-l poți călăuzi pe cel pe care îl iubești, însă Allah îl călăuzește pe cel pe care îl voiește.

Coran 28:56[18]

A doua categorie: cel care împiedică religia lui Allah, se împotrivește chemării la El, răspândește necredința pe pământ și cheamă la necredință și politeism. În privința acestora, Allah ne-a poruncit lupta, pentru a le opri răul și pentru a face să se arate adevărul. Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِ ۖ فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَلَا عُدْوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ﴾

Luptați împotriva lor până când nu va mai fi prigoană și adorarea va fi numai pentru Allah. Dacă încetează, nu va mai fi dușmănie decât împotriva celor nedrepți.

Coran 2:193[19]

18 Coranul, 28, versetul 56.

19 Coranul, 2, versetul 193.

Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ ۚ
فَإِنِ ٱنتَهَوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ
ٱللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ ۚ نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ﴾

Luptați împotriva lor până când nu va mai fi prigoană și adorarea va fi în întregime pentru Allah. Dacă încetează, Allah vede bine ceea ce fac. Iar dacă întorc spatele, să știți că Allah este Ocrotitorul vostru. Ce minunat Ocrotitor și ce minunat Sprijinitor!

Coran 8:39–40[20]

Lupta împotriva lor urmărește două lucruri. **Primul:** oprirea răului lor față de Islam și musulmani și deschiderea drumului prin care Islamul să ajungă la oameni. **Al doilea:** nădejdea că se vor călăuzi după luptă și se vor întoarce la ceea ce este drept. De aceea se spune în hadith: «Allah Se miră de niște oameni care intră în Rai în lanțuri».[21] Adică sunt luați prizonieri în luptă și legați în lanțuri, apoi se căiesc și intră în Islam; Allah le primește căința, iar ei intră în Rai.

Lupta noastră împotriva necredincioșilor nu urmărește să pună mâna pe averile sau ținuturile lor și nici vărsarea de sânge. Jihadul în Islam are un scop nobil și o înțelepciune adâncă, reprezentând o binefacere pentru omenire. El nu este urmărit pentru sine, ci pentru marile foloase care se împlinesc prin el.

Aceasta este a doua treaptă a relației cu necredincioșii: lupta și jihadul pe calea lui Allah. Când musulmanii au putere și capacitate de luptă, când condițiile jihadului sunt îndeplinite și impedimentele sale sunt înlăturate, el devine o obligație a

20 Coranul, 8, versetele 39–40.

21 Relatat de al-Bukhārī (3010).

musulmanilor și nu poate fi părăsit câtă vreme există capacitatea de a-l împlini. Dacă musulmanii se află însă într-o stare în care nu-l pot împlini, îl amână până când împrejurările o îngăduie și se mărginesc la chemare. Așa s-a întâmplat în viața Profetului ﷺ: când se afla la Mecca, se mărginea la chemarea la Allah și îi era interzisă lupta, fiindcă musulmanii nu aveau putința s-o ducă; dacă ar fi încercat, dușmanul i-ar fi nimicit. După ce a emigrat la Medina, a găsit anșării și susținătorii, iar musulmanii au dobândit putere. Atunci Allah a statornicit jihadul pe calea Sa. După luptă, dacă nu intră în Islam, ei fie plătesc musulmanilor jizyah și intră sub cârmuirea islamică, fie încheie cu musulmanii un legământ și rămân în ținuturile lor. Prin acest legământ, nu-i atacă pe musulmani, nu împiedică urmarea căii lui Allah și nu opresc chemarea la El. Se încheie cu ei un armistițiu și un legământ, așa cum Profetul ﷺ a încheiat legăminte și armistiții cu politeiștii, atunci când aceasta era spre binele Islamului și al musulmanilor.

În această situație, musulmanilor nu le este îngăduit să-i atace. Este interzisă atingerea vieții ori averii celui cu care există un legământ: el are drepturile și îndatoririle pe care le au musulmanii și se află sub ocrotirea lor. De aceea Profetul ﷺ a spus: «Cine ucide un om aflat sub legământ nu va simți mireasma Raiului, deși mireasma lui se simte de la o depărtare de patruzeci de ani de mers».[22] Aceasta este o amenințare aspră pentru cel care ucide un necredincios aflat sub legământ. Preaslăvitul și Preaînaltul a spus:

﴿وَلَا تَقْتُلُواْ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ﴾

Nu ucideți sufletul pe care Allah l-a făcut inviolabil decât cu drept.
Coran 17:33[23]

22 Relatat de al-Bukhārī (3166).

23 Coranul, 17, versetul 33.

Viața pe care Allah a făcut-o inviolabilă este viața credinciosului și viața necredinciosului aflat sub legământ. Allah a interzis uciderea celui aflat sub legământ; cine îl ucide a încălcat legământul și a trădat ocrotirea acordată, atrăgând asupra sa acea amenințare aspră. Allah a rânduit și prețul sângelui pentru el: dacă cineva îl ucide din greșeală, hotărârea este ca în cazul musulmanilor, fiind datorate prețul sângelui și ispășirea:

﴿وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ
أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾

Dacă este dintr-un neam cu care aveți un legământ, atunci se cuvin prețul sângelui dat familiei sale și eliberarea unui rob credincios. Cel care nu găsește trebuie să postească două luni la rând.

Coran 4:92[24]

Priviți cum a rânduit Allah prețul sângelui și ispășirea pentru uciderea unui necredincios aflat sub legământ. Cel care îl ucide din greșeală este asemenea celui care ucide din greșeală un credincios: datorează prețul sângelui și ispășirea. Aceasta se datorează legământului dintre noi și ei. Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a spus:

﴿وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ ۖ إِنَّ ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا﴾

Împliniți legământul, căci despre legământ veți fi întrebați.

Coran 17:34[25]

24 Coranul, 4, versetul 92.

25 Coranul, 17, versetul 34.

﴿وَأَوْفُواْ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلْأَيْمَٰنَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾

Împliniți legământul cu Allah când l-ați încheiat și nu vă încălcați jurămintele după ce le-ați întărit.

Coran 16:91[26]

Tot astfel este și cel cu care nu avem un legământ, dar care a intrat în ținuturile noastre cu încuviințarea conducătorului: poartă un mesaj din partea statului său, vine ca ambasador al acestuia ori vine să învețe și să cunoască Islamul. Acesta este un musta'min, un om căruia i s-a acordat siguranță. Allah, Cel Măreț și Preaînalt, a spus:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۥ﴾

Dacă vreunul dintre politeiști îți cere ocrotire, acordă-i-o ca să audă Cuvântul lui Allah, apoi du-l într-un loc în care să fie în siguranță.

Coran 9:6[27]

Acesta este omul căruia i s-a acordat siguranță: viața lui este păzită și nu se atentează la el până când se întoarce în țara sa.

26 Coranul, 16, versetul 91.

27 Coranul, 9, versetul 6.

3 Bunătatea, dreptatea și relațiile îngăduite

De asemenea, celui care le face bine musulmanilor, nu le face rău și nu îi vatămă, ori din partea căruia ei au primit o binefacere, i se răspunde cu binefacere, după cum a spus Allah Preaînaltul:

﴿لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَٰرِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا۟ إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ﴾

Allah nu vă oprește să fiți buni și drepți față de cei care nu au luptat împotriva voastră din pricina religiei și nu v-au alungat din casele voastre. Allah îi iubește pe cei drepți.

Coran 60:8[28]

28 Coranul, 60, versetul 8.

Nemusulmanilor care nu îi vatămă pe musulmani ori care le aduc un folos li se răspunde cu binefacere, deoarece Islamul este religia dreptății și a respectării angajamentelor. Prin porunca lui Allah, Preamăritul și Preaînaltul, musulmanii se poartă bine și drept cu ei. La fel, dacă părinții sunt necredincioși, copilul are datoria să se poarte bine cu ei, dar nu îi urmează în religia necredinței. Totuși, dreptul lor la bună purtare nu încetează să fie o datorie a copilului:

﴿وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَٰلُهُۥ فِى عَامَيْنِ أَنِ ٱشْكُرْ لِى وَلِوَٰلِدَيْكَ إِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا فِى ٱلدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَٱتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىَّ﴾

I-am poruncit omului să se poarte bine cu părinții săi. Mama lui l-a purtat, îndurând slăbiciune peste slăbiciune, iar înțărcarea lui este la doi ani. Fii recunoscător față de Mine și față de părinții tăi! La Mine este întoarcerea. Iar dacă ei se străduiesc să te facă să Îmi asociezi ceva despre care nu ai cunoaștere, nu le da ascultare! Însoțește-i însă în această lume cu bunăcuviință și urmează calea celui care se întoarce la Mine.

Coran 31:14–15[29]

Așadar, copilul lor se poartă cu bunătate față de ei.

Mama Asmāʾei bint Abī Bakr aṣ-Ṣiddīq a venit la ea în Medina, fiind necredincioasă, și i-a cerut ajutor și sprijin. Asmāʾ, Allah să

29 Coranul, 31, versetele 14–15.

fie mulțumit de ea, nu a făcut nimic până când nu l-a întrebat pe Profet ﷺ: „Mama mea a venit la mine și dorește [ajutor]" — adică are nevoie — „să păstrez legătura cu ea?" El a răspuns: „Da, păstrează legătura cu mama ta!"[30]
La fel, cine intră în țara noastră fiind adus pentru o anumită muncă se află sub ocrotirea și garanția noastră. Nu îl agresăm și nu lăsăm pe nimeni să îl agreseze ori să îl vatăme, până când se întoarce în țara sa, deoarece noi suntem cei care l-am adus și i-am acordat siguranță. Trebuie să îi respectăm acest drept, fiindcă Islamul nu este o religie a trădării sau a încălcării angajamentelor. Agresarea lui îi îndepărtează pe nemusulmani de intrarea în Islam. Dacă, în schimb, văd această bună purtare din partea musulmanilor, aceasta îi îndeamnă să intre în Islam și să cunoască dreptatea lui. Allah, Preamăritul și Preaînaltul, a interzis agresarea nemusulmanilor, spunând:

﴿وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۖ﴾

Să nu vă împingă ura față de un neam să fiți nedrepți! Fiți drepți: aceasta este mai aproape de evlavie.
Coran 5:8[31]

Dacă un nemusulman și un musulman au un litigiu în fața judecătorului, judecătorul nu îl favorizează pe musulman. Dacă dreptatea este de partea nemusulmanului, el judecă în favoarea acestuia, împotriva musulmanului.

30 Relatat de al-Bukhārī (5979).
31 Coranul, 5, versetul 8.

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ﴾

Să nu vă împingă...
Coran 5:8

Ce religie are asemenea însușiri și se poartă astfel cu oamenii? Este o religie măreață! Dacă adepții ei i-ar cunoaște rânduielile și le-ar pune în practică, această religie s-ar distinge printr-o mare superioritate, așa cum era în vremea Profetului ﷺ.

Îmi amintesc o întâmplare din vremea Profetului ﷺ, care arată purtarea lui față de nemusulmani. Thumāma ibn Uthāl, conducătorul oamenilor din al-Yamāma, a fost adus la el fiind necredincios. Un detașament al Trimisului lui Allah ﷺ îl luase prizonier pe când venea să împlinească ʿumra și îl adusese în Medina, în starea lui de necredință. Profetul ﷺ l-a legat de un stâlp al moscheii. Ori de câte ori trecea pe lângă el, Trimisul ﷺ îl întreba: „Ce ai de spus, Thumāma?" El răspundea: „De bine, Muḥammad! Dacă dorești avere, ia avere; iar dacă ierți, ierți un om recunoscător." Ori de câte ori trecea pe lângă el, îl întreba din nou: „Ce ai de spus?", iar el îi dădea același răspuns. În cele din urmă, Profetul ﷺ a spus: „Eliberați-l pe Thumāma!" L-au eliberat, iar Thumāma s-a dus la niște palmieri din apropierea moscheii, a făcut abluțiunea și s-a curățat. Apoi a venit la Trimis ﷺ și a spus: „Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că tu ești Trimisul lui Allah. Pe Allah, nu era pe fața pământului o persoană mai urâtă de mine decât tine, nici un chip pe care să îl detest mai mult decât chipul tău, nici o religie pe care să o detest mai mult decât religia ta. Acum însă, pe Allah, Trimis al lui Allah, tu îmi ești cel mai drag dintre oameni, iar religia ta îmi este cea mai dragă dintre religii!"[32]

Trimisul ﷺ s-a purtat bine cu el, pentru că se afla sub garanția musulmanilor și era prizonier la ei, și nu i-a făcut rău. Aceasta a fost o cauză a intrării lui în Islam și o cauză a blocadei pe care

32 Relatat de al-Bukhārī (4372).

Thumāma a impus-o oamenilor din Mecca. Ei își procurau grânele din al-Yamāma, iar după ce a îmbrățișat Islamul, Thumāma i-a împiedicat să mai aducă grâne de acolo.
Acesta a fost rezultatul blândeții Trimisului ﷺ față de acel prizonier. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus, lăudându-i pe cei virtuoși:

﴿وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾

Ei oferă hrană, în ciuda dragostei lor pentru ea, sărmanului, orfanului și prizonierului.
Coran 76:8[33]

Allah a făcut din buna purtare față de prizonieri una dintre însușirile celor virtuoși. Aceasta a fost una dintre cauzele intrării multora dintre ei în Islam. Ideea pe care o urmărim aici este că, dacă un nemusulman se află printre noi și sub ocrotirea noastră, nimănui nu îi este îngăduit să îl agreseze. Cine îl agresează nu Îi dă ascultare lui Allah și Trimisului Său și merită pedeapsă, fiindcă a făcut rău Islamului și i-a denaturat imaginea.

De asemenea, avem relații cu nemusulmanii în lucrurile îngăduite: vânzare și cumpărare, importul de mărfuri și de arme și folosirea cunoștințelor lor de specialitate. Acestea se numără printre cele îngăduite de Allah, Preamăritul și Preaînaltul, și le aduc putere musulmanilor. În vremea Profetului ﷺ, musulmanii făceau comerț cu nemusulmanii, cumpărau de la ei și le vindeau. Acestea fac parte din foloasele pe care oamenii și le aduc unii altora.

Tot astfel, beneficiem de priceperea specialiștilor dintre ei. Când Profetul ﷺ a plecat din Mecca, emigrând spre Medina, a angajat un nemusulman, ʿAbd Allāh ibn Urayqiṭ al-Laythī, care era o călăuză foarte iscusită. L-a angajat să îi arate drumul[34] și a beneficiat de priceperea lui în cunoașterea drumului, plătindu-i o răsplată. Aceasta este în folosul musulmanilor și îi oferă, de

33 Coranul, 76, versetul 8.
34 Relatat de al-Bukhārī (2263).

asemenea, nemusulmanului prilejul de a dori să intre în Islam, când vede această purtare minunată și bună.

Așadar, religia Islamului este religia chemării la Allah și a jihadului pe calea lui Allah: jihadul potrivit Coranului și Sunnei, nu agresiunea și atacarea oamenilor cărora li s-a acordat siguranță sau cu care s-a încheiat un legământ, prin atentate cu explozibili, încălcarea angajamentelor și trădare. Acestea nu fac parte din Islam și din morala lui, ci din purtarea oamenilor răului și a trădătorilor, nu din purtarea musulmanilor.

Trebuie să luăm aminte la aceste chestiuni însemnate, între care se află și relațiile dintre musulmani și nemusulmani. Aceasta nu este cu putință decât întorcându-ne la Cartea lui Allah, la Sunna Trimisului lui Allah ﷺ și la cărțile învățaților.

O altă formă a purtării noastre față de nemusulmani este următoarea: dacă sunt oameni aflați sub protecție sau oameni cu care s-a încheiat un legământ și trăiesc în țara noastră, sub autoritatea noastră, le îngăduim să își practice actele de cult, însă între ei, în ascuns, fără să le afișeze în mijlocul oamenilor. Le practică în casele lor și în locurile care le sunt destinate. În schimb, afișarea actelor lor de cult în țările musulmanilor nu este îngăduită și nu este un drept al lor.

În concluzie, relațiile cu nemusulmanii cuprind multe domenii în religia Islamului și au rânduieli și limite pe care le găsim în Cartea lui Allah, în Sunna Trimisului lui Allah ﷺ, în viața lui și în cărțile învățaților. Cine dorește să cunoască aceste chestiuni să consulte sursele de încredere din cărțile învățaților, precum Aḥkām ahl adh-dhimma, de Ibn al-Qayyim, după Cartea lui Allah, Sunna Trimisului Său și viața lui, pentru ca musulmanul să aibă o înțelegere limpede a acestor lucruri.

Acum oamenii au fost induși în eroare în privința relațiilor cu nemusulmanii. Unii extremiști ori oameni răuvoitori au crezut că Islamul este o religie a agresiunii, că nu respectă legămintele și că regula în privința nemusulmanului este să fie ucis, să i se verse sângele și să i se ia averea, fără limitele Legii islamice și fără a se întoarce la conducători și la învățați. Aceasta a provocat tulburare printre musulmani și le-a dat nemusulmanilor putere asupra lor.

Nemusulmanii au ajuns să îl descrie acum pe fiecare musulman drept terorist din pricina purtării nesăbuite a unor musulmani neștiutori.
Este, așadar, o datorie să ne temem de Allah, Preamăritul și Preaînaltul, să ne întoarcem corect la religia noastră, să îi întrebăm pe învățații noștri și să ne întoarcem la oamenii cunoașterii:

﴿وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُواْ بِهِۦ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسْتَنۢبِطُونَهُۥ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ لَٱتَّبَعْتُمُ ٱلشَّيْطَٰنَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

Când le ajunge o știre care privește siguranța ori teama, ei o răspândesc. Dacă ar fi adus-o înaintea Trimisului și a celor cu autoritate dintre ei, cei dintre aceștia care pot să o înțeleagă ar fi cunoscut-o. Dacă nu ar fi fost harul lui Allah asupra voastră și îndurarea Sa, l-ați fi urmat pe Șeitan, în afară de puțini.

Coran 4:83[35]

Allah să mă călăuzească pe mine, pe voi și pe toți musulmanii către ceea ce Îl mulțumește și să ne călăuzească pe toți către cunoașterea folositoare, fapta bună și înțelegerea religiei lui Allah! Allah să trimită binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei lui și asupra tuturor companionilor săi!

35 Coranul, 4, versetul 83.

Glosar

dhimma ذمة
Legământ de protecție; în această lucrare, garanția de care beneficiază un nemusulman potrivit rânduielilor expuse de autor.

jizya جزية
Dare menționată de autor în cadrul legământului de protecție.

ʿumra عمرة
Pelerinajul mic la Mecca, distinct de pelerinajul obligatoriu, ḥajj.

anṣār أنصار
Musulmanii din Medina care l-au sprijinit pe Profetul ﷺ și i-au primit pe emigranți.

obligație colectivă فرض كفاية
Îndatorire de care ceilalți sunt eliberați dacă o împlinește un număr îndestulător de membri ai comunității.

Bibliografie

1. Coranul. Citatele sunt indicate în text prin numărul surei și al versetului.

2. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī. Numerele hadithurilor sunt cele citate în ediția arabă.

3. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Ṣaḥīḥ Muslim. Numărul hadithului este cel citat în ediția arabă.

4. Ibn Qayyim al-Jawziyya. Aḥkām ahl adh-dhimma.

Indice

Asmāʾ	21
chemarea la Allah	10, 12, 13, 16
comerț	1, 23
legământ	16, 17, 18, 24
Nūḥ	8
politeism	13, 14
prizonier	22, 23
siguranță	18, 21, 24
Thumāma	22, 23

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Aḥkām at-taʿāmul maʿa ghayr al-muslimīn

RELAȚIILE CU NEMUSULMANII

O prelegere a shaykhului Ṣāliḥ al-Fawzān despre chemarea la Allah, respectarea legămintelor, ocrotirea vieții, dreptate și buna purtare în relațiile cu nemusulmanii. Exemplele din viața Profetului Muḥammad lămuresc deosebirea dintre rânduielile Islamului și agresiunea ori trădarea angajamentelor.

Autor: Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro